

■ goede doelen

'Wijze leden' stappen op bij donateursclub

Van onze verslaggever

Het doek lijkt definitief gevallen voor de Donateursvereniging Nederland. Een commissie van 'wijze leden', die moest nagaan of er nog leven zat in de donateursclub, is al na twee weken opgestapt.

„Ik snap er zelf niets meer van”, aldus voorzitter Esther Jacobs van de Donateursvereniging (DV). Jacobs kondigde enkele maanden geleden namens haar bestuur aan dat het werk er op zat en dat de club zou worden opgeheven. De fikse kritiek die zij kreeg na het aannemen van een gift van 44.000 euro van de organisatie Coins for Care, waarvan Jacobs voorzitter was, speelde bij het besluit volgens haar geen rol.

Enkele van de ongeveer 4000 leden van de DV protesteerden tegen de opheffing en in een vergadering begin deze maand werd besloten dat een commissie van vier de levensvatbaarheid van de vereniging zou onderzoeken. Daarbij zou worden gekeken naar de mogelijkheden van een doorstart.

Maar de commissie bestaat niet meer. De vier leden hebben om uiteenlopende redenen hun taak neergelegd. In hun schriftelijke verklaringen staat kritiek op een gebrek aan medewerking van het bestuur van de DV. „Door het bestuur is er onvoldoende transparantie gegeven over het personeelsbestand, de sponsors en de opbouw van het ledenbestand”, zegt Irene Mol, één van de ex-commissieleden. „Ik ben verbijsterd over het gebrek aan transparantie van een vereniging, die drie jaar lang publiekelijk heeft geroepen om transparantie in de goede doelensector.” Volgens voorzitter Jacobs kan zij aantonen dat het bestuur wel degelijk alle medewerking heeft gegeven.

Andere commissieleden vinden dat de opdracht van de ledenvergadering niet helder was en de onderzoeksperiode te kort.

Volgens Jacobs zal de DV nu volgens plan op 31 december worden geliquideerd. Voor Mol staat dat nog niet vast. Zij speelt met de gedachte juridisch advies in te winnen. Volgens haar is er door het bestuur van de DV gemanipuleerd met informatie. „Ik vind dat de onderste steen boven moet komen.”

Boekje voor kind met moeder in gevangenis

door Marlise Hamaker

Kinderboekjes moeten het taboe op gedetineerde moeders doorbreken.

De boekjes, die vandaag gepresenteerd worden, geven kinderen een realistischer beeld van hun moeder in de gevangenis, stelt Monique Verboren van het project 'Gezin in Balans' van de stichting Humanitas. Dit project richt zich op gedetineerde en voorheen gedetineerde moeders.

„Kinderen denken de raarste dingen over hun gedetineerde moeder”, zegt Verboren. „Dat er de hele dag een ijzeren bal aan haar voet zit en dat ze alleen water en brood krijgt. Eén jongetje wilde niks eten want hij wist zeker dat zijn moeder in de gevangenis ook niks kreeg.”

Er zitten zo'n drieduizend vrouwen in Nederlandse gevangenis. Meer dan de helft van hen is moeder, blijkt uit justitiecijfers. Vijftig procent van de gedetineerde vrouwen zit voor drugsmokkel. De kinderen komen doorgaans terecht bij familie of in pleeggezinnen.

Veel kinderen praten nooit over de gevangenschap van hun moeder, merkt Verboren. „Er rust een groot taboe op. Ze mogen er niet over spreken van hun familie. Kinderen hebben daar veel last van, ze krijgen bijvoorbeeld nachtmerries.” Moeder en kind praten er vaak ook niet over, zegt Verboren. „Ze willen elkaar niet belasten.”

Enkele ex-gedetineerde vrouwen hebben de boekjes al uitgeprobeerd. En met succes. „Het was voor hen echt een middel om over de gevangenis te praten.”

Studenten van de Fontys Hogeschool van Eindhoven maakten twee versies: een prentenboekje voor 3 tot 5-jarigen ('Een mama in

de gevangenis') en een voorlees- en werkboekje voor 5 tot 10-jarigen ('Mama woont even ergens anders'). De verhalen komen van gedetineerde moeders en hun kinderen zelf.

Met het werkboekje worden kinderen onder meer voorbereid op een bezoek aan de gevangenis. Zo is er een pagina over de 'ijzerzoeker', ofwel de detectiepoort.

„Kinderen hebben anders geen idee wat ze te wachten staat. Het is intimiderend om door zo'n poort te gaan, dat vind ik zelf ook nog steeds. Via de boekjes maken we er iets leukers van.”

'Gezin in Balans' heeft de boekjes in eigen beheer laten drukken: duidend stuks van elk. Die worden via vier vrouwengevangenis verspreid. Daarnaast zijn er 150 exemplaren in het Engels gedrukt, voor gevangenis in Engeland, Hongarije en Duitsland. 'Gezin in Balans' hoopt ze in de toekomst ook te bewerken tot boekjes over gedetineerde vaders.

Fragment uit werkboek

■ Het was op een zondagmiddag, Tom weet het nog goed. Ze waren daar ineens. Allemaal politiemannen in blauwe pakken. Zonder dat ze iets tegen hem zeiden namen ze mama mee. Tom schrok er zo van dat hij begon te huilen. „Alles komt goed lieverd, en opa komt zo en dan kun je daar fijn gaan logeren.” Opa kwam meteen, toen mama met de politie weg was. „Waar is mama, opa?”

„Mama is even weg, ga maar lekker buiten spelen jongen”, zegt opa. Tom probeert van alles, spelen, rennen, vrolijk zijn, aan iets anders denken... maar het lukt hem niet. Tom is verdrietig, zo verdrietig dat hij geen zin meer heeft om te spelen. Zelfs geen zin meer om te eten. Waar is mama?

Expositie over Romeinse stad die werd bedolven na uitbarsting Vesuvius

Medewerkers plaatsen beelden van twee Romeinse hardlopers (boven) en een dronken god Hercules (onder) in museum Het Valkhof in Nijmegen. De beelden zijn onderdeel van een tentoonstelling over Herculaneum, een Romeinse plaats niet ver van de stad Pompeii. Beide plaatsen werden bedolven tijdens een uitbarsting van de vulkaan Vesuvius in 79

na Christus. De ruïnes van Herculaneum werden in 1710 bij toeval ontdekt. Pas in 1982 werden in botenhuizen langs het strand honderden skeletten ontdekt van mannen, vrouwen en kinderen die tijdens de vulkaanuitbarsting tevergeefs op boten voor de kust het einde van de ramp afwachtten.

FOTO'S JÖRGEN CARIS, TROUW

Scheuring dreigt in vrijgemaakte kerken

Van onze verslaggeefster

De vrijgemaakte gereformeerde kerken wacht een forse scheuring, zo vreest een aantal verontruste kerkleden.

Aanleiding is het interview in *Trouw* met hoogleraar J.P. Lettinga, die vindt dat zijn kerkgenootschap karakter- en ambtsmoord pleegde op predikant E. Hoogendoorn uit Kampen-Noord. De man is onlangs afgezet wegens 'scheurmakerij'.

De kans is groot dat de woede over de manier waarop de synode en de Theologische Universiteit in Kampen handelen niet zomaar verdwijnt. Er is namelijk nogal wat wrovel over het 'Godslasterlijke' cabaret dat op de 'Schooldag' – een dag om de band tussen de kerken en de universiteit te versterken – werd opgevoerd door twee zonen van de vrijgemaakte professor B. Kamp-huis.

De 'Verontrusten' verwachten dat het blad *De Reformatie* zaterdag gaat proberen de dreigende scheuring te

voorkomen. Volgens de Verontrusten moet de hoofdredactie van *De Reformatie* dan openlijk pleiten voor volledig eerherstel van predikant Hoogendoorn.

Of de scheuring te voorkomen is, valt te bezien. Het debat wordt op grimmige wijze gevoerd en sommigen zoeken een aanleiding om te breken met de kerk.

Ondertussen heeft een ander kerkgenootschap al laten weten dat de verontruste vrijgemaakten welkom zijn bij hen. Gisteren ontvingen alle hersteld hervormde predikanten een brief, waarover *Trouw* beschikt, waarin ze werden aangemoedigd deze mensen 'uit te nodigen terug te keren tot onze kerk'.

In het *Nederlands Dagblad* riep de vrijgemaakte dominee M.J. Arntzen op zich bij de herstelden aan te sluiten. In de Kampense Ichthusgemeente gaan ook stemmen op om uit de vrijgemaakte kerk te vertrekken, richting de zware 'herstelden'.

Verscheidene vrijgemaakte predikanten gaan vandaag stemmen op de SGP. Net als de herstelden doen.

MEER OP VERDIEPING 4,5

OM wil tbs met dwangverpleging voor moeder Kelly

DEN BOSCH – Het Openbaar Ministerie in Den Bosch heeft gisteren tbs met dwangverpleging geëist tegen de 32-jarige M.G. uit Dommelen, die op 10 januari haar zesjarige dochtertje Kelly om het leven bracht.

G. diende het kind slaappillen toe en verstikte het, naar eigen zeggen in de volle overtuiging dat dit het beste was voor Kelly. Ze dacht dat het kind onherstelbare psychische schade had opgelopen door de problemen thuis, en daardoor onvermijdelijk in de goot zou belanden. G. was bij de vader van Kelly weggegaan om een lesbische relatie te beginnen, die ze eind 2005 weer verbrak. Volgens deskundigen leed ze aan 'nihilistische wanen' toen ze haar dochtertje doodde en was ze volledig ontoerekeningsvatbaar. Deskundigen achten de kans op herhaling groot.

De verdediging pleit voor vrijpraak. Volgens de advocaten J. Kolkman en W. Anker kon G. in haar psychose de consequenties van haar handelen helemaal niet overzien. De rechtbank doet op 4 december uitspraak.